

روایت غم والدینی که از فرزندان شان جدا شدند

ایستاده بر درواز ه‌های دوزخ

دمکرات‌ها و دام

سیاست‌های مهاجرتی

فرید ز کربا در آخرین مطلب خود در روزنامه واشنگتن پست نوشت سیاست دولت ترامپ جداسازی فرزندان مهاجران از خانواده‌های آنها به هنگام ورود غیرقانونی به آمریکا غیراخلاقی، غیرضروری و ابزارانگارانه بود با این وجود دمکرات‌ها در خصوص سیاست‌های کلان مهاجرتی ممکن است به دام بیافتند و راه به بیراهه بروند. «مسئله مهاجران به یکی از مهمترین دغدغه‌های مردم آمریکا تبدیل شده و بسیاری از گروه‌های آمریکایی را تحت تاثیر خود قرار داده است. البته در این میان دغدغه و انگیزه‌های گروه‌های مختلف ممکن است با یکدیگر متفاوت و شاید برخی از این دل‌مشغولیه‌ها در افکار نژادپرستانه ریشه داشته باشد اما از دیگر سو شاهد شعله‌ور شدن افکار و احساسات مینگرانیانه نیز هستیم. در منطقه‌ای از جهان که جهانی‌سازی به گونه‌ای فراگیر و گسترده سبایه خود را بر سر تمام امور افکنده است مردم این بومی‌ها ساکنان اصلی هنوز تمایل دارند تا نوعی از حالت تسلط و ثبات را تجربه کنند.»

دیوار ترامپ را به او پس بدهید

مجله نیویورک تایمز نیز در همین زمینه به قلم اندرو سولیوان آورده است که تصمیم جدید دولت ترامپ مبنی بر عدم جداسازی فرزندان خانواده‌های مهاجران غیرقانونی به خاک آمریکا در اصل مسئله تغییری ایجاد نمی‌کند و مشکل سیاست‌های مهاجرتی همچنان پابرجاست. «دمکرات‌ها اگر واقعا دلشان می‌خواهد این مشکل را حل کنند باید دست به کاری بزنند که از ته دل با آن موافق نیستند. آنها باید دیوار دونالد ترامپ را به او بازگردانند. دونالد ترامپ انتخابات را برپرو شد و این وعده‌های است که وی به مردم داد و هم‌اکنون این وعده را به مردم بدهکار است. شاید این دیوار هرگز کامل نشود، شاید هرگز انطور که انتظار می‌رود این دیوار مفید فایده نباشد و به اهداف تعریف شده خود نرسد. اما این تنهارا می‌است که می‌توانند انتقادات بسیار کزنده و تند منتقدان آمریکایی علیه ترامپ را مهار کند و به آنها بقبولاند که موج عظیم مهاجرت به آمریکا تحت کنترل است و با حضور چنین رئیس‌جمهوری در کاخ سفید این تنهارا می‌است که می‌توان بر این نظام در هم شکسته سامانی بخشید. مادام که کارگران و طبقه متوسط آمریکایی در این زمینه اطمینان خاطر نیابند دولت آمریکا راه جایی نخواهد برد.»

زنان عربستان همچنان

پشت خطوط قرمز

مارگارت کوکر در نیویورک تایمز مقاله‌ای در خصوص رفع ممنوعیت رانندگی زنان عربستانی به رشته تحریر در آورده و معتقد است به رغم رفع این ممنوعیت هنوز نابرابری بسیار زیادی در جامعه عربستان علیه زنان اعمال می‌شود و تا رفع این نابرابری راه بسیار درازی در پیش است. «قوانین جدید با تغییرات و اصلاحات جاهل‌پلانه اقتصادی خاندان سلطنت همسویی دارد. عربستان سعودی بزرگترین تولیدکننده و اعضای بسیار موثر سازمان اوپک تلاش دارد تا وابستگی خود را به نفت کاهش داده، اقتصاد خود را به گونه‌ای دیگر تعریف و آن را متحول سازد. بخشی از این اصلاحات زمانی محقق می‌شود که زنان عربستانی به جامعه کار و مصرف‌کنندگان این کشور وارد شوند. با این حال هنوز خط قرمزهای بسیار پررنگی آنها را از بر خورداری از حقوق برابر در جامعه جدا ساخته است. مهمترین نهاد محدودکننده همان نظام مذهبی خاصی است که بر عربستان حاکم است و ترکیبی است از قانون و سنت که زنان در آن نمیتوانند مستقل از مردان و بستگان درجه اول مذکر خود نظیر پدر، برادران، عموها، فرزندان پسر و غیره نقش عمده‌های در روابط و فعالیت‌های اجتماعی داشته باشند.»

برخی از جوانانی که در مرز بازداشت شده‌اند به دلیل مشکلات جسمانی تحت مراقبت قرار دارند، این گروه از زخم عمیقی رنج می‌برند، مهاجران نمی‌دانند دوساره می‌توانند خانواده خود را ببینند یا خیر.

ایولین از سرنوشت دو کودک کوش هیچ نمی‌داند، پنج هفته‌ای از فرارش می‌گذرد، او از خشونت حاکم بر گواتمالا فرار کرد و نوزدهم ماه مه در مرز آمریکا بازداشت شد و از آن زمان به بعد نتوانسته است خانواده‌اش را ببیند. خانواده ایولین قربانی «سیاست صفر مهاجرتی دونالد ترامپ» شدند، سیاستی که مانع از ورودشان به خاک آمریکایی شود. ایولین پس از بازداشت به زندان مخصوص مهاجران در مرکز تگزاس فرستاده شد. اما به او گفتند که دو فرزندش یعنی «ادی» ۱۷ ساله و «لیلیان» نه ساله که در مرکز پرورش نگهداری می‌شدند حالا به مکانی تحت عنوان گراند ریپید منتقل شده‌اند. دو فرزندش را از هم جدا کردند و در اتاق‌های جداگانه ای از آنها نگهداری می‌کنند. لیلیان بیشتر از ادی برای مادرش بی‌قراری می‌کند. «زمانی که در تگزاس و در آن مرکز پرورشی به سر می‌بردم، یکی از افرادی که آنجا فعالیت می‌کرد ساعت ۳ صبح موهایم را کشید، بیدارم کرد و به زور من را به حمام فرستاد.» ایولین هزار مایل دورتر از شدت استرس و اضطراب دردهای میگرنی سختی را تجربه می‌کند.

می‌گویند او برای نجات از خشونت و رسیدن به آرامش از جهنم عبور کرد. خانواده‌اش تلاش می‌کنند تا جزئیات زندگی و فرار ایولین را به

ناظران می‌گویند بسیاری از این خانواده‌ها به لحاظ روحی در وضعیت نامساعدی به سر می‌برند

ایولین از سرنوشت دو کودک کوش هیچ نمی‌داند، پنج هفته‌ای از فرارش می‌گذرد، او از خشونت حاکم بر گواتمالا فرار کرد و نوزدهم ماه مه در مرز آمریکا بازداشت شد و از آن زمان به بعد نتوانسته است خانواده‌اش را ببیند

ایولین از سرنوشت دو کودک کوش هیچ نمی‌داند، پنج هفته‌ای از فرارش می‌گذرد، او از خشونت حاکم بر گواتمالا فرار کرد و نوزدهم ماه مه در مرز آمریکا بازداشت شد و از آن زمان به بعد نتوانسته است خانواده‌اش را ببیند

ایولین از سرنوشت دو کودک کوش هیچ نمی‌داند، پنج هفته‌ای از فرارش می‌گذرد، او از خشونت حاکم بر گواتمالا فرار کرد

و نوزدهم ماه مه در مرز آمریکا بازداشت شد و از آن زمان به بعد نتوانسته است خانواده‌اش را ببیند

بخت برگشته را براساس سیاست مهاجرتی رئیس‌جمهوری آمریکا پشت میز محاکمه بکشاند. مایکل برجام مشاور ارشد مسائل حقوق بشری می‌گوید، در شرایط کنونی هیچ یک از سازمان‌های دولتی برای اجرای این کار سیاست‌های مدونی پیروی نمی‌کنند، به باور او اصلاح این وضعیت زمان بر است و طبیعتاً هزینه‌هایی را هم به دولت و هم به خانواده‌های قربانی این اجرائی شدن سیاست ترامپ مبنی بر ساخت دیوار در مرز ایالات متحده و مکزیک والدین زیادی هستند که از دیدار فرزندان‌شان محرومند و اجازه دیدار به آنها داده نمی‌شود. در این میان برخلاف آنچه گفته می‌شود، سازمان‌های دولتی برای پیوستن چنین خانواده‌هایی به یکدیگر تلاش چندانی نمی‌کنند. نهادهای دولتی نیز پارافتر گذاشتند و در جستجوی خانواده‌هایی هستند که یکی از تبصره‌های سیاست ترامپ را نقض کرده باشند تا بدین وسیله بتوانند خانواده

است ناتوان از انجام هر کاری صرفاً ناظر جدایی کودکان از والدینشان هستند. از رفان اولیوراس، کسی که رهبری تیمی از وکلای مدافع حقوق پناهجویان را بر عهده دارد، اسناد و مدارک بسیاری از این پناهجویان را در دادگاه واقع در تگزاس جنوبی ثبت کرده است تا بدین ترتیب بتواند وضعیت این گروه را روشن کند، به گفته او تنها جرم این دسته از خانواده‌ها ورود غیرقانونی به خاک ایالات متحده است. براساس داده‌های این وکیل دادگستری در این میان شکایت‌های ثبت شده ۲۰ تن از والدین از فرزندان‌شان جدا شده‌اند.

براساس مستندات که اولیور ارائه کرده است یک مادر السالوادوری از فرزندش جدا شده است، فرزندش که براساس اسناد و مدارک موجود درگیر اسیب مغزی است. یک مادر دیگر به دلیل جدا شدن از دخترش چندین بار دست به خودکشی زده است. در این میان یکی از دردناک‌ترین داستان‌ها مرتبط به نوجوانی است که مورد تجاوز جنسی قرار گرفته است و در چنین شرایط روحی او را از خانواده‌اش جدا کردند و به جای دوری فرستادند.

ناظران می‌گویند بسیاری از این خانواده‌ها به لحاظ روحی در وضعیت نامساعدی به سر می‌برند و آمار خودکشی در میان آنها افزایش چشم‌گیری پیدا کرده است. در این میان حقیقتی که نباید نادیده انگاشت عدم اجرای هماهنگ سیاست‌های ضد مهاجرتی دونالد ترامپ در ایالت‌های مختلف است، برخی از داستان‌ها در برخی ایالات توانستند با اسناد

به ادله از جدایی‌ها جلوگیری کنند، اما در ایالتی که ۵۹ مایل آن طرف تر قرار دارد، داستان از اختیار چندانی برخوردار نیست. روز سه‌شنبه در دست چند ساعت پیش از این که دولت ترامپ تصمیم خود مبنی بر خروج از شورای حقوق بشر را اجرائی کند، رامون وینلتا، یکی از مهاجران السالوادوری از دادگاه تقاضا کرده بود تا او را از پسر دو ساله‌اش جدا نکنند. او به قاضی گفته بود، می‌خواهم با خانواده‌ام باشم، کمک کنید که بار دیگر کنار هم قرار بگیریم. اگر چه در دادگاه و کلابی برای کمک به آن مرد حضور داشتند، اما از ادله کافی جهت حمایت از موکل‌شان برخوردار نبودند و اینچنین شد که قاضی دادگاه صرفاً بر اساس امیدواری کرد که دولت زمینه را برای پیوستن این خانواده از هم گسیخته فراهم کند.

در شرایط کنونی بسیاری از مخالفان سیاست‌های ترامپ، نگران تاکتیک‌های جایگزین دولت آمریکا هستند، برخی از مشاوران ترامپ اعلام کردند که به جای جدایی خانواده‌ها، آنها را

کار لا، کودک کرلوس گوشه‌ای نشست و تلاش می‌کند مچ دست

عروسکش را درست کند، اونمی داند خارج از دنیا بش چیه حوادتی در جریان است. کارلوس نگاهی به کودکش می‌اندازد و می‌گوید، برایش آرزوهای زیادی داشتیم، می‌خواستیم در یک دانشگاه آمریکایی درس بخواند، روزهایش را با دیدن کارتون‌های دیزنی سر کند و با آلمان آمریکایی برتر بزرگ شود، اما همه چیز سراب بود

در مکانی مشخص برای زمانی نامعلوم نگاه دارند، پیشنهادی که نمی‌توان آن را منصفانه قلمداد کرد. پیشنهادهای جدید ارائه شده، مشابه سیاست‌های استرالیا برای مقابله با پناهجویان است، سیاستی که توسط نهاد‌های حقوق بشری در قالب شکنجه تعریف شده است. در خیریه‌ای موسوم به مک‌آلن با صحنه‌های تلخ زیادی روبرو می‌شویم، بسیاری از خانواده‌هایی که در این مکان مامن گزیده‌اند روز با کاپوس جدایی شب را روز کرده و روزشان را شب می‌کنند. گروهی مثل خوان کارلوس و پسرش خود را قربانی می‌دانند. کارلوس می‌گوید من نمی‌دانستم

رئیس‌جمهوری آمریکا چنین فرمانی صادر می‌کند، اگر از قصد و نیتش خبردار می‌شدیم به جهنم دیگری می‌رفتیم. او به کتاب مقدسی در کیسه ای کوچک نگاهداری می‌کند اشاره کرده و می‌گوید مدت‌هاست در این زیرزمین بدون پنجره روزها را شب می‌کنم، اما هنوز امیدم را از دست نداده‌ام، شاید معجزه‌ای رخ دهد.

کار لا، کودک کرلوس گوشه‌ای نشست و تلاش می‌کند مچ دست عروسکش را درست کند، او نمی‌داند خارج از دنیا بش چیه حوادتی در جریان است. کارلوس نگاهی به کودکش می‌اندازد و می‌گوید، برایش آرزوهای زیادی داشتیم، می‌خواستیم در یک دانشگاه آمریکایی درس بخواند، روزهایش را با دیدن کارتون‌های دیزنی سر کند و با آلمان آمریکایی برتر بزرگ شود، اما همه چیز سراب بود. بلند می‌شود، دست کودک را می‌گیرد، بغلش می‌کند و گونه‌اش را می‌بوسد، کودک فارغ از چشمان خیس پدر و هر آنچه در اطرافش می‌گذرد کماکان درگیر دست‌شکسته عروسکش است.

پشتیبانی از تلاش‌های دیپلماتیک به شمار می‌رود. پیشتر آمریکا مانور نظامی مشترک با کره جنوبی را که قرار بود اوت امسال برگزار شود لغو کرده بود. ترامپ وعده پایان دادن به مانورهای نظامی سالانه با متحدان آمریکا در شبه جزیره کره را داده است. این تصمیم به‌طور غیرمنتظره در پایان دیدار با کیم جونگ اون اعلام شد.

برنداشته، تحریم‌ها لغو نخواهند شد. مایک پمپئو، وزیر امور خارجه آمریکا هفته پیش هشدار داد هنوز هم نمی‌توان نسبت به خلع سلاح اتمی کره شمالی اطمینان کامل داشت. تمدید تحریم‌های کره شمالی پس از آن صورت می‌گیرد که آمریکا دو مانور نظامی آموزشی خود با کره جنوبی را لغو کرده است. پنتاگون، وزارت دفاع آمریکا گفته است هدف از این کار

تداوم مواضع متناقض کاخ سفید

ترامپ: کره شمالی همچنان تهدیدی برای آمریکا است

کره و آن را همچنان تهدیدی غیرمعمول و موجودیت و خطر گسترش تسلیحات اتمی در شبه جزیره کره و اقدامات و سیاست‌های دولت کره شمالی همچنان تهدیدی غیرمعمول و فوق‌العاده برای امنیت ملی، سیاست خارجی و اقتصاد ایالات متحده محسوب می‌شود. من برای یکسال دیگر وضعیت اضطراری را در ارتباط با کره شمالی تمدید می‌کنم. آمریکا از سال ۲۰۰۸ وضعیت اضطراری ملی در قبال کره شمالی وضع کرده است. از آن زمان روسای جمهوری آمریکا به‌طور خودکار این وضعیت را تمدید کرده‌اند و تمدید تحریم‌ها هم به موازات آن صورت گرفته است. ترامپ در توجیه این اقدام به خطر اشاعه مواد مخصوص شکاف‌پذیر قابل استفاده در تسلیحات در شبه جزیره کره و اقدامات و سیاست‌های دولت کره شمالی اشاره

ده روز پیش، دونالد ترامپ پس از دیدار با رهبر کره شمالی در توپیتز خود نوشت: آمریکایی‌ها می‌توانند امشب آسوده بخوابند. او پس از بازگشت از دیدار با کیم جونگ اون در سنگاپور گفته بود: کره شمالی دیگر یک تهدید هسته‌ای نیست. همان زمان برخی از تحلیلگران اعتبار این ادعا زیر سؤال بردند و اعلام کردند که توافق اخیر از میزان تسلیحات هسته‌ای کره شمالی نمی‌کاهد. اما ترامپ حالا اعلام کرده که کره شمالی همچنان یک تهدید اتمی محسوب می‌شود. او در اعلامیه‌ای رسالی خود به کنگره که روز جمعه فرستاده شده است، موضعی متفاوت به خود گرفت و به این مساله اشاره کرد که چرا دولت آمریکا باید تحریم‌های سخت اقتصادی خود را که در دوران جورج بوش پسر، رئیس‌جمهوری سابق آمریکا اعمال شده،

همچنان حفظ کند. در این بیانیه آمده است: وجودیت و خطر گسترش تسلیحات اتمی در شبه جزیره کره و اقدامات و سیاست‌های دولت کره شمالی همچنان تهدیدی غیرمعمول و فوق‌العاده برای امنیت ملی، سیاست خارجی و اقتصاد ایالات متحده محسوب می‌شود. من برای یکسال دیگر وضعیت اضطراری را در ارتباط با کره شمالی تمدید می‌کنم. آمریکا از سال ۲۰۰۸ وضعیت اضطراری ملی در قبال کره شمالی وضع کرده است. از آن زمان روسای جمهوری آمریکا به‌طور خودکار این وضعیت را تمدید کرده‌اند و تمدید تحریم‌ها هم به موازات آن صورت گرفته است. ترامپ در توجیه این اقدام به خطر اشاعه مواد مخصوص شکاف‌پذیر قابل استفاده در تسلیحات در شبه جزیره کره و اقدامات و سیاست‌های دولت کره شمالی اشاره